

No. 1228.

STUDIUL EPILAȚIEI CU ACETAT DE THALIU

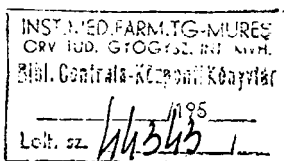

DOCTORAT IN MEDICINĂ ȘI CHIRURGIE

PREZENTATĂ ȘI SUSTINUTĂ ÎN ZIUA DE 10 FEBRUARIE 1938

DE

RUDOLF HERMANN

24 MAY 2005

UNIVERSITATEA DIN CLUJ

FACULTATEA DE MEDICINĂ

Decan : Domnul Prof. Dr. D. MICHAÏL

Profesori :

Clinica stomatologică	Prof. Dr.	Aleman I.
Bacteriologie	" "	Baroni V.
Fiziologia umană	" "	Benetato Gr.
Istoria medicinei	" "	Bologa V.
Patologia generală și experimentală	" "	Botez A. M.
Clinica oto-rino-laringologică	" "	Buzoianu G.
Istologia și embriologia umană	" "	Drăgoiu I.
Semiologia medicală	" "	Goia I.
Clinica ginecologică și obstetricală	" "	Grigoriu Cr.
" medicală	" "	Hațieganu I.
Medicina legală	" "	Kernbach M.
Chimia biologică	" "	Manta I.
Clinica oftalmologică	" "	Michail D.
" neurologică	" "	Minea I.
Igiena și igiena socială	" "	Moldovan I.
Radiologia medicală	" "	Negru D.
Anatomia descriptivă și topografică	" "	Papilian V.
Clinica chirurgicală	" "	Pop A.
Medicina operatoare }	" "	
Clinica infantilă	" "	Popoviciu Gh.
Farmacologia și farmacognozia	Supl.	Popoviciu Gh.
Balneologia	Prof.	Sturza M.
Clinica dermato-venerică	" "	Tătaru C.
Clinica urologică	" "	Țeposu E.
Clinica psihiatrică	" "	Urechia C.
Anatomia patologică	" "	Vasiliu T.
Biologia generală	" "	Racoviță E.
Chimia	Agr	Secăreanu Gh.
Fizica medicală	Conf.	Bărbulescu N.

JURIUL DE PROMOȚIE :

Președinte : Dl. Prof. Dr. C. Tătaru

Membri : { D-l. Prof. Dr. D. Negru
 " " " M. Kernbach
 " " " M. Sturza
 " " " Gr. Benetato

Supleant : Dl. Doc. Dr. T. Popoviciu

Introducere.

Deja de mult timp este cunoscut acțiunea acetatului de thaliu pe terenul epilației.

Procedeul care a cunoscut o perioadă de obscuritate de câțiva ani pare a reinvia.

Numeroasele experiențe au permis, de a aplica într'un mod cu mult mai eficace și mai puțin periculos, această metodă.

Fără voința de a trage concluziuni definitive ni s'a părut interesant de a prezenta într'o lucrare de sinteză la ceea ce se poate aștepta din partea acetatului de thaliu în tratamentul micozelor. Numeroși sunt cari îl combat, dar sunt numeroși și acei cari îl susțin. Rezultatele frumoase obținute prin experimentarea cu acetat de thaliu, sunt întunecate de câteva accidente.

Acetatul de thaliu este în special indicat în tratamentul micozelor nu ca agent specific al miceliului, dar ca agent de epilație. Cu toate inconvenientele lui se poate clasa alături de razele X cari și ele au inconvenientele, accidentele și insuficiențele lor. Procedeele de aplicațiune sunt multiple: aplicat local de unii, în general însă se întrebuițează per os, sau asociat cu Radio-Thérapie.

Concluziile, fără a fi definitive, sunt în favoarea acestui tratament, cu condiția bineînțeles de a fi întrebuițat cu prudență și după un examen complet al bolnavului. Cred deci că epilația cu acetat de thaliu este merit să ocupe un loc important în epilația terapeutică.

CAPITOLUL I.

Acetat de thaliu.

Studiu general.

Chimie. Descoperirea acetatului de thaliu datează din 1861. Crookes văzând spectrul unui depozit salinifer a văzut un corp nou care a prezentat o rază verde caracteristică. El i-a dat numele de thaliu din grecescul „Talos“ verde.

Thaliul prezintă o structură cristalină, o culoare albăstrue, luciul lui e metalic. Este rău conducător de căldură și electricitate. Simbolul lui este T. L., greutatea atomică 204,1.

Se consideră thaliul ca un metal alcalin, datorită acestui fapt se combină foarte ușor cu oxigenul, pentru a da acetat de protoxid de thaliu sau mai simplu. A. T. Acest acetat de thaliu este o pulbere albă ușor gălbuie, la palpare lăsând între degete o culoare violacee. Ușor sărat la gust, se disolvă cu ușurință în apă, glicerină și alcool, dar este insolubil în eter și cloroform.

Acțiune biologică. Avem mai multe teorii referitoare la acțiunea biologică a acetatului de thaliu. Merită să le relevăm aici. *Pacini*: și alții credeau că A. T. are o acțiune directă asupra sistemului pilos. Însă faptul că nu se poate regăsi thaliul în părul căzut nici prin analize chimice, și nici prin analize spectrale ultrasenzibile, pledează contra acestei teorii. Trebuie adăugat că o cantitate infime se poate găsi în bulbul pilos și că prezența altor săruri le poate masca.

Spitzer, Buschke: cred că este vorba de o acțiune funcțională asupra glandelor endocrine și poate în mod indirect asupra simpaticului. Thaliul ar exercita o acțiune asupra

glandelor paratiroide. Buschke a observat după absorbțiune de thaliu la un șoarece alopecie, turburări de dezvoltare și turburări genitale.

Peter din Mexico admite că alopecia este datorită unei excitațiuni a terminațiunilor nervoase prin thaliu.

Berlinger subliniază relațiunea ce există între augmențația de volum a suprarenalelor și formațiunea părului.

Uruena declară ca el niciodată n'a constatat tulburări de dezvoltare fizică ori intelectuală la copii tratați cu A. T. El constată numai o sensibilitate mai pronunțată la fete unde epilația se produce mai precoce decât la băieți. Că acest fapt se poate atribui glandelor cu secrețiune internă, nu se poate dovedi. Deasemenea se poate observa și copii thalio-reziști.

Acțiunea thaliului asupra părului. Prin ce mecanism A. T. duce la căderea părului? Numeroși autori s'au preocupat de această chestiune.

Unii s'au gândit la o intoxicațiune a sistemului nervos central.

Balbi în jurnalul *Italiano di Dermatologia et Sifilologia* 1928 atribue un rol sistemului nervos vegetativ și glandelor endocrine.

Truffi: Tot în 1928 și în acelaș revistă combate această concepție endocrino-simpatică. El crede că thaliul are în primul rând o acțiune locală. Afirmă că acest agent determină alterațiuni histologice la nivelul foliculilor piloși, alterațiuni cari ar constitui cauza primordială a căderii părului. Histologic *Truffi* observă o fază de degenerescentă, după care urmează apoi o fază regenerativă când diverse elemente ale papilei iau caracterul celulei tinere.

Argumentele pe care-și bazează *Truffi* teoria lui, sunt următoarele:

1. Thaliul se poate demonstra în piele.
2. Prezența leziunilor anatomice al matricei și a foliculilor piloși.
3. Posibilitatea epilațiunei prin aplicațiune de thaliu.
4. Absența leziunilor neuro-endocriniene, apreciable din punct de vedere anatomic și funcțional.

5. Nu se observă nici o influență prin administrare simultană de thaliu și extracte endocrinene.

6. Posibilitatea sumării acțiunii thaliului cu raze X, ce poate fi limitată chiar pe o regiune.

Sanicandro: Întărește concepțiile lui Truffi și susține că alopecia cu thaliu nu este datorită perturbațiilor glandelor endocrine ci leziunilor anatomice a foliculilor.

Buschke combate teoria lui Truffi susținând următoarele:

1. Thaliul exercită o acțiune antihidraulică care se traduce printr'o stare de uscăciune a pielii. Aceasta este unul din efectele precoce cari permit să suspectăm intervenția simpaticului.

2. Se poate admite că diferitele forme de alopecie sunt datorite alterațiilor endocrino-vegetative.

3. Numai părul supus inervației simpatice suferă de acțiunea thaliului, cel care depinde de sistemul nervos central nu cade.

4. Cataracta provocată de thaliu se aseamănă foarte mult cu cel provocat prin distrucțiunea glandelor paratiroide.

5. Se observă alterațiuni osoase comparabile cu cele din rachitism, cu perturbațiuni în metabolismul calciului și alcaloză în sânge.

6. Obstacolele în dezvoltare, inhibiția funcțiilor sexuale, aspect senil sunt turburări cari denotă că ovarul și hipofiza sunt interesate.

Buschke refuză că leziunile bulbului pilar ar constitui leziunea principală și susține că aceste leziuni le găsim în orice alopecie și ele ar fi numai secundare.

Deci acțiunea epilatorie al acetatului de thaliu este foarte discutată. Pentru unii A. T. acționează direct asupra părului, ceea ce ar putea explica aplicațiunea pastelor epilatorice cu bază de thaliu. Pentru alții este vorbă de o acțiune mai complexă prin glandele endocrine și sistemul endorino-simpatic. Argumentele acestei teorii trebuiesc luate în considerare. Intr'adevăr de ce aplicațiunea pastei de A. T. este

însoțită pe lângă o alopecie difuză și de o atingere a stării generale și manifestațiuni de natură toxică?

Raportul sistemului organo-vegetativ cu pielea în general și cu fanerele în particular au fost studiate intim, într'un astfel de mod că e greu să negăm că o manifestațiune cutanată, oarecare n'are legătură cu acest sistem.

Experimentațiune. Avem înaintea noastră experiențele numeroase, făcute de Dr. Uruena asupra dozei toxice a acetatului de thaliu. Uruena a practicat experiențele sale pe 63 de cobai și epuri; el a observat că plecând dela doza de 14 mgr. pe kg. apar turburări însemnate ce pot duce chiar la moartea animalului.

Peste 16 mgr. pe kg. moartea animalului e sigură. Sub 12 mgr. pe kg. toxicitatea este inexistentă pentru animale. Cobaii au fost împărțiți în două grupe;

Prima grupă a primit o injecțiune de A. T. de 7 mgr. pe kg. și peste 1 $\frac{1}{2}$ lună s'a repetat acelaș doză. Animalele n'au prezentat nici în accident.

A două grupă a primit o injecție de 7 mgr. pe kg. și peste 2 luni o doză mărită de 10 mgr. pe kg. Doi cobai au murit. Din aceasta rezultă că repetarea dozei de acetat de thaliu se poate face numai înainte de 2 luni. Este însă foarte probabil, că experiențele făcute la animale nu sunt exact comparabile cu ceace se petrece în aceleași condițiuni la om.

Acetatul de thaliu în terapeutică: De mult timp acetatul de thaliu este citat în terapeutică. În vechime a fost întrebuințat ca hidragog pentru combaterea sudoarei tuberculoșilor. Însă deja Bardet în formularul său terapeutic ne pune în pază față de inconvenientele A. T.

În 1898 *Combernale* semnalează la 48 de ora după administrația A. T. o cădere totală a părului la numeroși bolnavi.

În 1899 *Giovanni* a ordonat A. T. ca antidiaforetic și constată o alopecie generală și turburări foarte grave.

Marny, Luck recunosc la A. T. o oarecare acțiunea ca

excitant al aparatului cardio-vascular și a sistemului nervos în general. După ei A. T. dispăre din terapeutică și nu revine în terapeutică dermatologică decât în anul 1913 cu cercetările lui Sabouraud. În 1913 într'un articol intitulat, „A.T. și aplicarea lui în tratamentul hipertrichozelor la femei“ Sabouraud scrie:

„Către 1897 am fost martorul unor accidente care îmi permit să trag concluzia că dând 5 mgr. de A. T. pe kg. unui bolnav, se poate obține în 12—15 zile după aceea o alopecie care în câteva zile ajunge la o cădere completă a părului. Denudația este completă în 5—6 zile. Câte odată rămâne un mic rest de păr pe un teritoriu izolat, câte odată nu rămâne nimic. Brutalitatea acestei căderi este fără pereche. El nu este comparabil nici cu ceace se produce prin raze X. Niciodată nu se observă o alopecie în masă evoluând cu așa rapiditate, nici în peladele cele mai active.“

Acetatul de thaliu poate produce epilație prin două căi: fie prin aplicațiune locală, fie prin ingestie. Experiențele recente în majoritatea cazurilor se referă la epilația prin ingestie. Înainte de administrare trebuie să luăm anumite măsuri de precauțiune: 1. să cântărim precis copilul și 2. să ne convingem că urina nu conține albumină.

Medicamentul trebuie administrat într'o singură dată în apă zaharată. Doza variază după autor între 6—9 mgr. pe kg. Doza odată administrată nu trebuie repetată căci s'au observat accidente grave în legătură cu acțiunea cumulativă a acetatului de thaliu.

Epilația se produce repede. Către ziua 14 părul cade, iar ceace mai rămâne se poate ridica către ziua 20 cu o pastă adhesivă. Nu se dă acetat de thaliu la copii mai mari nici la adult, deoarece doza necesară pentru 1 kg. reprezintă deja o doză toxică.

Accidente datorite thaliului. Pentru a fi complecți cu studiul nostru, nu vrem să trecem sub tăcere comunicațiile câtorva autori cari au obținut rezultate hotărâtoare sau acelora, cari semnalează accidente diferite imputabile acestui medicament.

Înainte de a cita articolele principale cari tratează în succesele și inconvenientele grave, datorite A. T. să vedem cari sunt accidentele în cari thaliul poate fi incriminat.

a) Am văzut că doza toxică pentru un *cobai* a fost 14 mgr. pe kg. greutate, și că leziunile produse experimental erau localizate mai ales asupra rinichiului. Noi știm că aparatul digestiv deasemenea este atins mai ales stomacul și intestinul. S'au găsit leziuni și din partea glandelor endocrine. Buschke a găsit la șoarece o atrofie a testiculilor, alterațiuni ale glandelor suprarenale și o atrofie al tiroidei. Tot el a demonstrat acțiunea toxică a A. T. asupra aparatului vizual.

b) *La om* accidentele toxice se pot manifesta sub mai multe forme. Dela simple algii până la fenomenele cele mai grave renale, peritoneale sau chiar moarte.

1. Sabouraud semnalează un caz de nefrită supraacută hemoragică. El a constatat la câțiva bolnavi: sialoree tahicardie, echimoze subcutanate, cianoză, purpură, albuminurie.

2. Thaliul poate produce intoleranță din partea aparatului digestiv, manifestându-se prin: vomismente, dureri abdominale, gastro-enterite acute toxice, câteodată asociat cu turburări generale cu reacțiune febrilă. S'au văzut aceste turburări gastro-intestinale, manifestându-se cu un tablou clinic mult mai dramatic: dureri foarte violente cu paloare, transpirație, puls mic, hemoragii.

3. S'a constatat tahicardie, dispnee, angină de piept, convulsii și o stare sincopală. Aceste turburări par a fi legate de o insuficiență paratiroidiană cu excitațiunea simpaticului.

4. O cefalee banală deja poate denota o intoleranță thalică.

5. Anumiți autori au putut observa o anorexie cu un somn profund, turburări cari au ținut mai multe zile.

6. Majoritatea accidentelor descrise până acum din fericire sunt destul de rare, marile manifestațiuni de intoleranță thalică sunt mai ales artragiile localizate, mai ales la membrele inferioare. Uruena le dă numele de pseudo-rheumatisme thalice. Acest autor consideră că fondul nevropatic a copiilor, precum și reumatismul la părinți predispun

pentru algii. Aceste dureri apar la 8 zile după ingestia de A. T., presiunea și mișcările le exacerbează. Mersul câteodată devine imposibil luând tipul pseudo-paraliziei prin im-potență funcțională dureroasă. Acest accident de pseudo-rheumatism este benign, evoluția lui e rapidă, terminându-se favorabil în 2—3 săptămâni. În timpul tratamentului trebuie evitate răcelile.

7. *Bachkevitch* comunică un caz relativ la o psihoză epileptiformă observat la 26 zile după tratamentul thalic. El insistă mai ales asupra faptului, că bolnavul niciodată n'a prezentat tulburări nervoase, și nimic nu găsim în antecedentele heredo-colaterale. I s'a administrat 8 mgr. A.T. pe kg. În a 25-a zi bolnavul prezintă un atac caracterizat de psihoză, fraze incoerente, gesturi mari; bolnavul foarte agitat plângea, striga, și prezenta un delir de persecuțiune. S'au constatat mușcăături de ale limbii, echimoze palpebrale. Această stare dura câteva zile după care a venit un nou atac de psihoză.

Să vedem acum comunicațiile autorilor, cari consideră că tratamentul cu A. T. este insuficient.

1. *Wiglen* tratând 50 de bolnavi cărora le-a administrat într'o singură dată o doză de 8 mgr. pe kg. a găsit că perii sănătoși cad înaintea celor bolnavi și că contaminațiunea a fost foarte probabilă deoarece intervalul dintre căderea părului și creșterea lui a fost foarte scurt. *Wiglen* găsește că epilația cu acetat de thaliu este insuficient prin durată și prin calitatea sa.

2. A. T. a fost întrebuințat de *Arievich* și *Wassilevsky* la 90 de copii, dintre cari la 40 au aplicat metoda combinată cu raze X. Ei găsesc că rezultatele obținute cu A. T. sunt inferioare celor obținute cu raze X, și că accidentele pe care le produce sunt frecvente la copii peste 10 ani, doza fiind 9 mgr. pe kg.

3. *Olmer* a observat un caz de intoxicațiune cu A. T.

4. S'a constatat deasemenea prezența A. T. în lichidul cefalo rachidian la 25 zile după administrare.

5. *Landesmann* și *Genbroff* consideră epilația cu R. X.

superioară epilației cu A. T., care trebuie completată prin epilația cu pensă.

În 1926 fac o comunicație în *Revue de Dermatologie et Venerologie* asupra A. T. ca mijloc de epilație. Ei experimentând pe 69 de bolnavi, au observat câteva cazuri de intoxicațiuni, fără însă ca bolnavul să fie fost în pericol real. Acești autori cu toate că constată acțiunea epilatorie al acetatului de thaliu, îl găsesc insuficient într'un număr mare de cazuri (50%) și preferă razele X cari dau o epilație mai perfectă și mai uniformă și în afară de aceasta recreșterea părului nu începe decât pe la săptămână 4—6, până când cu A. T. părul reapare deja peste 1 $\frac{1}{2}$ —2 săptămâni.

Thiosulfatul de sodiu ca antidot al thaliului. Neajunsurile pe care le reprezintă thaliul a făcut pe mulți autori să facă cercetări în privința combaterii acțiunii toxice a thaliului.

Mai multe substanțe au fost încercate, fără vre-un rezultat apreciabil.

Duchan a obținut rezultate încurajatoare cu ajutorul thiot-sulfatului de sodiu pe cale bucală.

Buschke a făcut experiențe concludente asupra întrebuirii thiosulfatului de sodiu. Șoarecele și șobolanul mor dacă li se injectează A. T. După ingestie de thiosulfat de sodiu ei rezistă dacă injecția de thiosulfat acompaniază sau urmează imediat acetul de thaliu.

Coluzzi întrebuițează thiosulfatul ca preventiv, administrând în 3 doze zilnice 1,50 gr. Rezultatele la cari s'au ajuns la 15 copii, sunt mulțumitoare, încât ne face să credem că este vorbă de un antidot al thaliului, cu ajutorul căruia vom fi puși în condițiunile de a putea îndepărta pericolele decurgând din administrarea thaliului.

CAPITOLUL II.

Acetatul de thaliu în tratamentul epidermo-micozelor.

După-ce am prezentat A. T. în terapeutica generală, înainte de a termina acest capitol, să vedem cercetările în tratamentul epidermo-micozelor a mai multor autori.

Astfel *Sabouraud* scrie: „Am întrebuințat acest medicament prin ingestie și prin aplicațiune externă directă în pomadă asupra regiunii de epilat. Rezultatele au fost admirabile. Per os n'am îndrăznit să depășesc limita de 5 mgr. pe kg. și rezultatele au fost înconstate și incomplete. Dar cu A. T. întrebuințat sub formă de pomadă, am obținut în 19 zile după aplicațiune o epilație perfectă și totală. Am avut 6 cazuri unde capul a fost complet debarasat de toți perii sănătoși și bolnavi. Inșă am fost oprit prin accidentele de intoxicațiune prea îngrijoratoare la care nici nu m'am gândit. Aceste accidente m'au făcut să întrerup aplicarea tratamentului. In realitate A. T. are o toxicitate destul de mare și întrebuințarea lui trebuie se fie legată de cele mai stricte precauțiuni.“

Sabouraud întrebuințează A. T. în pomadă contra hipertrichozelor și prescrie în aplicațiuni zilnice o cremă conținând 0,30 gr. A. T., 2,50 gr. oxid de zinc.

După publicațiunile lui *Sabouraud* în 1918 Dr. *Cicero* face o comunicațiune importantă asupra A. T. înaintea Academiei din Mexico. Dr. *Cicero* a ezitat un timp oarecare înainte de a administra A. T., la numeroși copii. La început a aplicat A. T. în pomadă la un bolnav și per os la un alt bolnav. Incurajat de rezultatele obținute, aplicat pe un teren mai întins în școala „Dr. Baluis. El a administrat la 148 de copii

A. T. Epilația s'a produs la 97 dintre ele, în general în cursul celei de a treia săptămâni după ingestia. El a întrebuințat acest medicament în soluția apoasă într'o concentrație de 5%, într'un astfel de mod că două picături echivalau cu 5 mgr. și în consecință numărul picăturilor administrate trebuie să fie dublul kilogramelor. În sfârșit el constată că alopecia în numeroase cazuri este aproape totală, dar niciodată completă, în câteva cazuri și alopecia a fost foarte difuză. N'a observat niciodată fenomene inflamatorii, peri recrescând totdeauna foarte bine. Accidente n'a avut nici la bolnavi tratați în școala „Dr. Baluis“ nici la cei din clientela proprie. În cazuri rare a observat sialoree, dar niciodată n'a observat tahicardie, echimoze, albuminurie, nici simptomele de nefrită.

În 1921 tot acest autor într'o comunicațiune făcută la Montevideo se declară complet satisfăcut de rezultatele obținute prin A. T. Până la data aceasta el tratat 459 de bolnavi și accidente a constatat foarte rar. El consideră ca normal doza de 7 mgr. pe kgr. dar recomandă să nu depășim doza de 5 mgr. la copii sub 4 ani.

Tot în 1918 își începe cercetările lui asupra A. T. și Dr. Uruena. Până în 1924 thaliul n'a fost întrebuințat decât de mexicani. Incepând din 1924 este aplicat și în alte țări.

Astfel în 1924 *Prieto din Madrid* a epilat 20 de copii fără nici un inconvenient.

Dr. Pasini în Milan a tratat în 1925 50 de copii administrând A. T. în doză de 9 mgr. pe kg. Pasini n'a observat nici un accident mai grav. La un singur bolnav a putut depista o albuminurie transitorie.

Divela în Bari a aplicat la 56 de bolnavi A. T. El preconizează întrebuințarea thaliului în doze fracționate în 3—4. Divela deja semnalează accidente grave; aproape toți copii supuși tratamentului cu thaliu pe cale bucală, au prezentat la 2—3 zile după ingestie artralgiile ce durau 10—20 zile. Atralgiile au fost localizate mai ales la membrele inferioare. Alții se plâneau de sialoree, vomismente, dureri de stomac și intestine.

În *Clinica Dermatologică din Cluj* s'a aplicat acest tra-

tament pe o scară destul de întinsă între anii 1929—1932. Rezultatele obținute au fost satisfăcătoare. Tratamentul a fost aplicat la 59 de copii. Doza administrată a fost 8—9 mgr. pe kg. Toți copii au suportat bine tratamentul. Accidente mai grave nu s'au observat. La 7 copii s'au observat turburări mai ușoare, variind între cefalee și dureri articulare trecătoare.

Acetatul de thaliu a fost aplicat într'o măsură destul de largă în toate țările. Iată după Uruena, statistica referitoare la numărul epidermo-micozelor tratate cu A. T. până în 1927 inclusiv :

	Anul	Numărul cazurilor
Prof. Cicero... ..	1918—1927	440
Gonzalez Uruena	1918—1927	612
Dr. Valerti	1921	10
Ramirez Sanchez	1924	27
Gay Prieto	1924	20
Fioco	1924—1925	51
Parsini	1925	56
Felugo	1925	40
Buschke'	1926	14
Dowlen și Kelman	1926—1927	5
Lurie	1916—1927	500
Braunstein	1927	56
Kleinmann	1927	114
Stürnke	1927	17
		<hr/>
		2362

Deci spune Uruena, avem o cifră destul de considerabilă a epiderma-micozelor, tratate cu acetat de thaliu și cu rezultate terapeutice foarte mulțumitoare și fără ca să fi produs accidente mai importante imputabile medicamentului.

CAPITOLUL III.

Observațiuni din clinica dermatologica din Cluj.

Observațiunea I. Bolnava Cosma Maria, de vârstă 9 ani. Antecedente personale și eredo-colaterale, fără importanță. Intră în clinică în ziua de 8/IX 1928, cu diagnosticul de Favus scuaros al pielii păroase al capului. Greutatea corpului este 22 kg. I se aplică tratamentul cu A. T. administrând 8 mgr. pe kg. deci 0,16 gr. acetat de thaliu în ziua de 7/IX. În ziua de 17 începe epilația la nivelul regiunii frontale și temporo parietale stângi. Perii se epilează în cea mai mare parte, fără durere și ușor. Epilația se continuă apoi în regiunea occipitală. La 19/IX cu excepțiunea unei bande înguste, epilația este în cea mai mare parte terminată. În ziua de 24 epilația este complet terminată. Bolnava a suportat bine tratamentul fără să fi acuzat ceva.

Observațiunea II. Bolnava Szasz Elena, în vârstă de 9 ani, cu domiciliul în Turda. Antecedente eredo-colaterale și personale fără importanță. Boala actuală datează de un an. În ziua de 16/V 1930 intră în clinică cu diagnosticul de Favus scuaros al pielii păroase a capului. Greutatea corpului 24 kg. În ziua de 24/V primește 0,19 gr. acetat de thaliu, deci 8 mgr. pe kg. Starea generală e bună. În ziua de 7/VI începe epilația, iar în ziua de 8/VI epilația este deja terminată. Bolnava a suportat bine tratamentul.

Observațiunea III. Bolnavul Simon Hiler, în vârstă de 15 ani, cu domiciliul în Reghinul-Săsesc. Antecedentele personale și eredo-colaterale sunt fără importanță. Boala actuală datează din prima copilărie. Intră în clinică în ziua de 28/VI 1929 cu diagnosticul de Favus scuaros al pielii păroase al

capului. Greutatea corpului 38 kg. În ziua de 3/VII i se administrează 0,26 gr. acetat de thaliu per os, deci 8 mgr. pe kg. În ziua de 10/VII începe epilația. Pielea păroasă este ușor iritată. În ziua de 11/VII apar dureri articulare, la nivelul genunchiului drept, dureri, cari însă a doua zi dispar. În ziua de 17/VIII epilația e complet terminată. Afară de durerile articulare trecătoare, bolnavul a suportat bine tratamentul.

Observațiunea IV. Bolnavul Modi Carol, în etate de 6 ani, cu domiciliul în Coruj. Antecedente eredo-colaterale și personale fără importanță. Boala actuală datează de un an. Intră în clinică în ziua de 15/VI 1929 cu diagnosticul de Favus scutular al pielii păroase a capului și papulo-scuamos al pielii glabre. Greutatea corpului la intrarea în clinică a fost 23 kg. În ziua de 17/VII primește 0,19 gr. acetat de thaliu per os. În ziua de 25/VII epilația încă nu e începută și nu începe decât în ziua de 29/VII. Epilația se face însă foarte greu și este puțin dureroasă. În ziua de 4/VIII epilația este însă complet terminată. Ici coala se observă deja și regenerarea părului. Afară de faptul că epilația a fost puțin dureroasă, copilul a suportat bine tratamentul. Albumină în urină nu s'a găsit.

Observațiunea V. Bolnavul Cozma Dumitru, în etate de 11 ani, domiciliat în Lipov, județul Satu-Mare. Antecedente eredo-colaterale și personale fără importanță. Boala lui datează de 7 ani. În ziua de 6/IX 1928 intră în clinică cu diagnosticul Favus scauros al pielii păroase a capului și papulo-scuamos al pielii glabre. Greutatea copilului la intrarea în clinică este 28 kg. În ziua de 8/IX i se administrează 220 mgr. acetat de thaliu per os. În ziua de 18/IX începe epilația fără ca bolnavul să fi prezentat ceva acuze, iar în ziua de 24 epilația e complet terminată. Tratamentul a fost bine suportat.

Observațiunea VI. Bolnavul Juga Petru în etate de 14 ani, domiciliat în Beleni, județul Turda. Antecedente personale și eredo-colaterale fără importanță. Boala actuală datează de 5 ani. Intră în clinică în ziua de 17/XI 1928 cu diagnosticul de Favus alopecic și urceolar, al pielii păroase

al capului. Greutatea corpului la intrarea în clinică 40 kg. În ziua de 19/XI i se administrează 0,32 gr. acetat de thaliu per os, în apă și puțină glicerină. În ziua de 2/XII începe epilația la nivelul regiunilor parietale, apoi se continuă la nivelul regiunii occipitale. Pe regiunile epilate se observă un eritem difuz cu leziuni papulo-pustuloase. Iritația aceasta însă regresează cu încetul prin aplicarea pansamentelor Burow. În ziua de 11/XII epilația este complet terminată. Bolnavul a suportat bine tratamentul. Albuminurie nu s'a constatat.

Observațiunea VII. Bolnava Brand Cornelia, în etate de 10 ani, domiciliat în comuna Ciugud, județul Alba. Antecedente personale și eredo-colaterale fără importanță. Boala actuală datează de 1 $\frac{1}{2}$ ani. Intră în clinică în ziua de 30/IV 1930 cu diagnosticul de Trichofiție superficială pe pielea păroasă a capului. Greutatea corpului este 26 kg. În ziua de 6/V primește 0,21 gr. acetat de thaliu, deci 8 mgr. pe kg. per os, în puțină apă zaharată. A doua zi bolnavul acuză ușoare dureri abdominale și dureri osteo-articulare în articulațiunea genunchiului și tibiotalariană cu ușoare subfebrilități. Durerile se mențin până în ziua de 29/V când încetează. În același timp epilația este deja complet terminată.

Observațiunea VIII. Bolnavul Hecht Bernard, în etate de 12 ani, domiciliat în Satu-Mare. Antecedente eredo-colaterale și personale fără importanță. Boala lui actuală datează de 5 ani. Intră în clinică în ziua de 30/V 1930 cu diagnosticul de Favus urceolar și scuaros al pielii păroase al capului. Greutatea corpului la intrarea în clinică este 33 kg. În ziua de 19/V 1930, primește 0,30 gr. acetat de thaliu per os pentru epilare, deci 9 mgr. pe kg. În ziua de 26/V prezintă dureri de cap și subfebrilități, precum și dureri în articulație. Durerile perzistând se administrează thiosulfat de sodiu per os. În ziua 3/VI. începe epilația, dar se face foarte anevoios și pielea este iritată. Pielea pe urmă se liniștește și în ziua de 9/VI epilația este complet terminată.

Observațiunea IX. Bolnavul Sütö Alexandru în etate de 6 ani domiciliat în Cluj. Antecedente personale și eredo-colaterale fără importanță. Boala actuală datează de 7 luni. Intră în clinică în ziua de 9/VIII 1928 cu diagnosticul de

trichofiție superficială al pielii păroase al capului. Greutatea corpului la intrarea în clinică este 20 kg. În ziua de 27/VIII se face röntgen pentru epilare, aplicându-se jumătate doză de epilație și paralel se administrează per os 1 cgr. acetat de thaliu. Bolnavul nu prezintă nici o acuză. La 12/IX începe epilația, iar la 20/IX epilația este terminată fără ca bolnavul să prezintă vreo. acuză.

Observațiunea X. Bolnavul Rus Ambrozie în etate de 12 ani, domiciliat în comuna Inău județul Someș. Antecedente eredo-colaterale și personale fără importanța. Boala actuală datează de 2 ani. Intră în clinică în ziua de 6/IX 1928 cu diagnosticul de Favus scvaros al pielii păroase al capului. Greutatea copilului este 30 kg. La 6/IX i se admistrează 0,52 gr. acetat de thaliu per os. În ziua de 15/IX bolnavul acuză dureri epigastrice în legătură cu respirația. Incepe epilația. Temperatura este normală. În ziua următoare bolnavul prezintă furnicături și dureri vii la genunchi și la gambe, dureri cari sunt mai accentuate în timpul nopții. Durerile acestea se mențin până în ziua de 29/IX când ele nu se mai constată. Epilația este deasemenea terminată.

* * *

După-ce am citat într'un alt capitol observațiunile diversilor autori arătând acțiunea defavorabilă al acetatului de thaliu în tratamentul micozetur, ne pare legitim să rezumăm și lucrările autorilor cari au aplicat cu succes A. T.

Astfel *Fiocco* a tratat mai mult de 100 de bolnavi prin A. T., întrebuijând doza de 6—8 mgr. pe kg. și care trebuie luată într'o singură dată în puțină apă zaharată. La această doză autorul n'a observat aproape niciodată accidente. După 12 zile perii se epilează ușor cu pensa și pe la ziua 15 perii cad și prin simplul periat cu săpun. După căderea lor perii recresc repede, afară de câteva cazuri unde perii au recrescut acromatic pe urmă însă au devenit normale. După *Fiocco* eficacitatea A. T. este sigură și dacă este necesar el poate înlocui radiul sau razele X.

Lenartowitz este partizanul unui tratament simultan cu A. T. și de raze X. El consideră că epilația cu A. T. la copii

se poate face fără nici un pericol, manifestațiunile toxice fiind mai frecvente la adulți.

Doukhan afirmă că în Rusia sunt mai mult de 30.000 de copii atinși de Favus și de alte afecțiuni micozice. Aici spune el, aparatele de Roentgen fiind rare, s'ar putea aplica A. T. pe o scară mai întinsă. El însuși a aplicat metoda la 100 de copii. O parte a primit 8 mgr. pe kg., iar altă parte 4 mgr. pe kg. combinat cu raze X. Nu constată nici un accident mai grav și concludă pentru întrebuițarea primei metode, datorită aplicării lui ușoare și datorită faptului, că se poate aplica și la copii sub 3 ani.

Laurier a dat thaliu la mai mulți de 500 de bolnavi, a căror vârstă a variat între 6—50 ani. 39 dintre ei au primit un tratament mixt cu raze X. El concludă că thaliul prezintă proprietăți toxice, dar este bine suportată de copii în doza de 8 mgr. pe kg.

Dombrovsky a observat 20 de copii tratați cu raze X și cari concomitent au primit și 4 mgr. A. T., rezultatele au fost satisfăcătoare. Căderea părului a început pe la ziua 10—15, și epilația a fost completă către ziua 20.

Bogdanoff și Latko conclud după observațiunile lor că A. T. nu produce nici o complicațiune la copii cari n'au implinit 10 ani. Ei sunt contra întrebuițării A. T. în timpul pubertății. Pentru ei A. T. a produs alopecie și în cazurile unde razele X au rămas fără efect.

Felugo întrebuițează A. T. per os în doze de 8 mgr. până la 9 mgr. pe kg. Medicamentul este luat într'o singură dată în puțină apă zaharată. Rezultatele pe care le a obținut, sunt următoarele: 40 de bolnavi au fost controlați. Dintre aceștia la 32 alopecie a fost completă, în 6 cazuri a fost parțială, în 2 cazuri eșec. N'a observat în cursul tratamentului fenomene toxice mai grave. Căderea părului a început în ziua 10—15 după administrarea thaliului și a fost completă pe la ziua 25. La 15 zile după căderea lor perii au recrescut din nou. Autorul concludă că în doza amintită A. T. se poate întrebuița fără nici un pericol.

Discuțiune.

Acetatul de thaliu are partizanii lui, dar are și adversarii lui. Cu ocazia acestei lucrări am încercat să arăt polemica lungă ce există pentru și contra A. T. Până azi fiecare a rămas pe poziția lui. Unii prezintă succesele lor, la cari ceilalți imediat opun în succesele și accidentele lor. Trebuie administrat A. T.? Sau trebuie abandonat? Aceasta este cheștiunea care se pune.

Trebuie abandonat dacă luăm în considerare numai insuccesele. Trebuie însă conservat dacă ni se furnizează dovezi asupra eficacității lui perfecte.

A. T. este periculos, nu se poate repeta, însă încetează de a fi periculos când este administrat într'un mod impecabil (puritatea sării, dozaj minuțios, examen complet al bolnavului). Deci acetatul de thaliu se poate întrebuița și e bine să avem la dispoziție.

În centre puțin importante unde fizioterapia se găsește într'un cadru restâns, A. T. va fi de un mare ajutor în caz de epidemie. Este adevărat că razele X aplicate „în cinci câmpuri“, dau o epilație aproape perfectă. Însă și aici pot să survină accidente: astfel copilul își poate schimba poziția capului într'un mod aproape imperceptibil și în modul acesta afară de epilația definitivă al acestei regiuni se poate produce și o radio-dermită. Din fericire acele accidente radio-terapeutice sunt puțin frecvente. În afară de aceasta A. T. mai prezintă mari avantagii: este eftin și se poate aplica și la copii sub 3 ani. Dacă ne imaginăm în centre mai îndepărtate și de mai mică importanță sau dacă avem înaintea noastră un caz unde radio-terapia a dat eșec, atunci indicațiunile A. T. ne sunt date. Pe de alte parte dacă este vorbă de un copil la care se poate la îndoii că va sta linistit în cursul radio-terapiei atunci e mai bine să asociem razei, X acetatul de thaliu.

Concluziuni.

1. Thaliul pentru epilatie este indicat exclusiv la copii înainte de perioada pubertății.

2. El este administrat pe cale bucală dizolvată în puțină apă zaharată. Dozajul trebuie să fie foarte minuțios, căci supradozajul poate provoca fenomene grave de intoxicație, iar un subdozaj nu produce o epilatie completă.

3. Se administrează 8 mgr. pe kg. greutate.

4. Epilatia începe în ziua 7-a sau a 9-a și este terminată către ziua 16—20. Când epilatia începe, se poate proceda și la o epilatie manuală, cu ajutorul unei pense.

5. Regeneratia invelisului pilos începe în jurul celei de a 4-a săptămâni după epilatie.

6. Trebuie evitat o repetiție a tratamentului cu thaliu, căci în caz contrar putem avea fenomene foarte desagrabile.

Cu aceste consideratiuni putem spune că thaliul în epilatia terapeutică va ocupa un loc egal cu razele X și cu agenții fizici.

Văzută și bună de imprimat:

Cluj, 1. Februarie 1938.

Decanul Fac. de Medicină:
(ss.) Prof. Dr. D. MICHAIL

Președintele tezei:
(ss.) Dr. C. TĂTARU

Bibliografie

Bronstein: Epilation der, Hoare Von Pilzkratzen. Mit. Thallium Derm. Woch.

Buschke ... Bermann: Der Heumende Einfluse der thallium mittels thallium azotat. Dermat. Woch. 1926. p. 171.

Buschke — Langer — Peiser: Résultats expérimentaux sur l'emploi du thallium. Le valeur du thallium dans la lutte contre les maladies causés par les champignons parasites. Venerologia e Dermatologia, 926. No. 4.

Caluzzi: Le thallium comme epilatoire dans les teignes du cuir chevelu.

Cortella: Nouvelle contribution aux recherches sur les alterations du système nerveux central dans l'intoxication par A. T. Giornale Italiano di Dermatologia, 1928. Dec.

Darier: Précis de dermatologie. Masson éditeur 1923—28.

Divella: Della proprietà epilatrice dell'acetate talloro e sua etiologia. G. I. D. 1926 April.

Dowling — Keiman: Twenty-four cases of scalp treated by thallium epilation. Lancet 1927. p. 369.

Duchan: Ueber die anwendung des thalliums als epilationsmittels bei der bekämpfung der pilzkrankheiten.

Ducke: Herpes tonsurans maculosus. Kombinierte thallium und Roentgen epilation nach Langer. 1928.

Fabre: L'acétate de Thallium dans le traitement des teignes. Bulletin de la Société Française de Dermatologie et Siphilographie. Déc. 1929. p. 1177.

Felugo: L'alopecia del acetato di thallio nella cura della trichofitia del cuvio capelluto. 1925. octobre.

Fiocco: Giornale Italiano di dermatologia e Siphilografia, 1925.

Gonzalez: Action del acetate del talio. Hops. General. 1926 p. 559.

Kleinmann: Ueber thallium aceticum epilation. Archiv. für Dermatologie und Syphilis. April. 1926.

Lurrier und Zwitris: Zur frage der behandlungen der parasitären enkrankungen mit thallium acetaticum. Dermat. Woch. 1927. p. 1518.